

I Kaldt til samling

Bibelcitat *Johannesevangeliet kap 20 vers 26*

Da kom Jesus, mens dørene var lukkede, og stod midt iblandt dem og sagde: »Fred være med jer!«

Refleksion *Om at blive kaldt til samling*

Personligt synes jeg det er svært, at vi ikke kan holde gudstjeneste i tre uger. For mig som præst er det at holde gudstjeneste kernen i mit virke. Det er dér, jeg finder aflastning for alt det, der tynger og forvirrer i et menneskeliv. Bliver aflastet fra mig selv. Det er fra arbejdet med søndagens prædikener og valg af salmer, at jeg får inspiration til mine mange andre opgaver og gøremål. Det er dér, jeg bliver ladet op med lidt af alt det, som Gud så gerne og så generøst vil give os: tillid, frimodighed, fornyet håb, tro på en meningsfuld sammenhæng midt i alt det sammenhængsløse. En lysende stråle af fred ned i sjælens nogle gange afgrundsdybe mørke. Og overalt den store glæde ved at dele alt dette med andre – troens mange tanker, bønnens mulighed, sakramenternes hellige indvirken i vores daglige liv. Orgelets toner, der gnider balsam i sjælen. Et håndtryk, et smil, en hilsen, en kort snak inden gudstjenesten begynder eller i kirkedøren bagefter.

For det, der sker ved gudstjenesten er, at vi bliver kaldt til samling. Både i det indre og i det ydre. Konkret mærker vi det ved, at kirkens klokke kalder på os søndag morgen. Fra alle landets kirketårne bimler de gamle ædle malmklokker. Bare ikke de næste søndage. Det bliver en nærmest uhyggelig stilhed, hvori vores egen indre larm og den ydre uro, der præger vores liv i disse dage kan få lov at få ørenlyd i sted. Så det gælder om for os at lade os kalde, få samling på os selv og hinanden og gøre os modtagelige for det, Gud vil os, på andre måder. Måske opsøger du en digital gudstjeneste, måske folder du bare dine hænder, så de former en lille katedral og hvisker et Fadervor ud i stuen eller køkkenet, hvor du sidder, alene eller måske sammen med andre, i tiltro til, at netop de ord rækker fra evighed til evighed.

I Kaldt til samling

Salme: *DDS 323 Kirken, den er et gammelt hus, vers 7.*

(hør og læs hele salmen her: <https://www.dendanskesalmebogonline.dk/salme/323>)

Give da Gud, at hvor vi bo,
altid, når klokkerne ringe,
folket forsamles i Jesu tro
der, hvor det plejed at klinge:
Verden vel ej, men I mig ser,
alt, hvad jeg siger, se, det sker;
fred være med eder alle!

Bøn *Find mig (af Martin Luther)*

Min Herre Jesus Kristus,
du er jo alles hyrde,
jeg det fortabte får,
der er faret vild,
jeg er angst og bange,
og jeg ville jo gerne være from,
have en nådig Gud og en god samvittighed.
Men nu hører jeg her,
at du længes lige så meget efter mig,
som jeg længes efter dig.
Det plager mig, at jeg ikke ved, hvordan jeg kommer til dig
hvordan jeg får hjælp.
Men du bekymrer dig også om mig
og vil ikke andet
end at komme mig nær.
Kom altså nu til mig, søg og find mig,
så jeg kan komme til dig
og love og takke dig i evighed.